

[H. C. Hansen.]

anliggender, har været gjort til genstand for megen omtale i pressen. Offentligheden har et rimeligt krav på en sådan direkte orientering, som gennem ministres redegørelse her i tinget kan gives.

På egne vegne og på de ærede medlemmer hr. Elgaards, hr. Fibigers, hr. Jørgen Jørgensen (Lejres) og hr. Viggo Starckes vegne skal jeg derfor tillade mig at spørge den højtærede udenrigsminister og den højtærede finansminister, hvilke oplysninger de kan give tinget om den seneste tids internationale forhandlinger om Danmarks udenrigspolitiske stilling.

Aksel Larsen: Mit parti har stillet følgende forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

„Hvilke oplysninger kan regeringen give angående forhandlingerne på De Forenede Nationers generalforsamling om international afspænding, sikring af freden og om international nedrustning samt om Danmarks deltagelse i disse forhandlinger?“

Dengang forespørgslen blev stillet, var den højtærede udenrigsminister ikke hjemme, og ingen kunne vide, hvornår han ville komme hjem, og det var navnlig usikkert, om han ville komme hjem til Danmark på besøg, inden fristen for besvarelsen af forespørgslen var udløbet. Derfor fandt vi det rimeligt at stille den til statsministeren og udenrigsministeren, men det betyder ikke, at vi ubetinget insisterer på, at også statsministeren skal udtale sig i debatten, selvom vi ville finde det rimeligt. Det, vi er interesseret i, er at få forespørgslen besvaret.

Siden vi stillede forespørgslen, er der imidlertid afholdt andre konferencer end De Forenede Nationers igangværende generalforsamling i Paris. Konferencen i Paris om den økonomiske side af Den nordatlantiske Traktats organisations oprustning er, såvidt jeg forstår, færdig nu, og i mellemtiden har der været militære forhandlinger i Rom, hvori såvel udenrigsministeren som finansministeren har deltaget. Jeg ville finde det ønskeligt, om vi også her fra regeringens side fik en redegørelse for Danmarks deltagelse i disse konferencer, for, hvad der er besluttet, hvad man er nået til enighed om, og hvilke følger det får for Danmark. Jeg kan i denne forbindelse for en gangs skyld udtrykke taknemlighed for, at man følger det engang vedtagne skema, at når kommunisterne har stillet en forespørgsel til regeringen om udenrigspolitik-

ken, kommer de partier, der støtter regeringens udenrigspolitik, efter en passende betænkningstid med en anden forespørgsel, for at de dog kan være sikre på, at rent formelt bliver den sat på dagsordenen først, så det tilsyneladende er den, der besvares. Denne forespørgsel, der skal behandles samtidig med vor, henviser jo netop til de forskellige internationale forhandlinger, altså såvel i De Forenede Nationer som til NATO-forhandlingerne i Paris og i Rom. Jeg henstiller, at den eller de ministre, der måtte besvare forespørgslerne, giver yderligere oplysninger om det, statsministeren antydede i sin skydebanetale forleden dag, hvorved jeg naturligvis ikke sigter til den forøgede sum, der kan udbetales i rejsevaluta, men derimod til spørgsmålet om det militære beredskab og dets omkostninger — såvidt regeringen har fået at vide, hvor store vore militære udgifter vil blive.

Jeg tillader mig samtidig at minde om, at den 27. november meddelte Reuters Bureau — som jo er et anerkendt officielt bureau, der skal tages alvorligt — fra mødet i Rom, at dette møde havde besluttet at opfylde alle general Eisenhowers krav om yderligere oprustning, hvilket bl. a. betød, at Danmark og Norge i fællesskab skulle stille 3 divisioner til hans rådighed. Jeg tillader mig at gøre opmærksom på, at denne Reutermeddelelse blev gengivet i Pressens Radioavis — for hvilken regeringen vist ikke helt kan fralægge sig ansvaret —, og der blev udtrykkeligt sagt, at denne beslutning var en forpligtelse for medlemmerne af Den nordatlantiske Traktats organisation, herunder Danmark. Jeg vil ønske, at vi må få udtalelser fra den eller de ansvarlige ministre om dette.

Jeg vil samtidig bemærke, at efter hvad der fremgår bl. a. af regeringspressen i dag, er rapporten fra mødet i Paris endeligt affattet; tilbage står måske den formelle bekræftelse, men den skal foreligge endeligt affattet fra eksekutivbureauet, og derfor må det være muligt for regeringen at give åben og klar besked om dens konsekvenser for Danmark, ikke mindst med henblik på den øgede oprustning. Det siges om denne rapport, at den i særlig grad pålægger Danmark og Belgien pligter.

Endelig ønsker jeg, at den eller de ministre, der måtte besvare forespørgslerne, ikke undlader at komme ind på, hvorvidt der er planer om, hvorvidt det er hensigten, eller regeringen er indstillet på til sin tid at billige, at der stationeres fremmede magters tropper i Danmark.